

NOTAT

14. januar 2009

Svar på Kommissionens høring om revision af meddelelsen om anvendelse af statsstøttere reglerne på public service-radio- og tv-virksomhed

Generelt

Den danske regering værdsætter muligheden for at kommentere Kommissionens udkast til revision af meddelelsen om anvendelse af statsstøttere reglerne på public service-radio- og tv-virksomhed.

Regeringen er enig i, at det audiovisuelle mediemarked udvikler sig hurtigt, og at det kan være nyttigt at vurdere, om der er behov for at ændre reglerne for public service radio- og tv-virksomhed. Regeringen er også enig i, at det er vigtigt at skabe fair konkurrence på markedet.

I Kulturministeriets svar af 14. marts 2008 på Kommissionens første høring om meddelelsen pegede vi på, at der efter vores opfattelse ikke var behov for substantielle ændringer af den eksisterende meddelelse fra 2001. Vi understregede endvidere, at det var nødvendigt at tage hensyn til de store forskelle mellem medlemsstaternes kulturelle traditioner på dette område, og at også hensynet til mediernes uafhængighed var meget vigtig. Derfor fandt vi, at en revideret meddelelse burde koncentrere sig om overordnede principper og ikke indeholde detaljerede regler.

Det er på den baggrund, at den danske regering ønsker at pege på en række punkter i udkastet til en revideret meddelelse, som efter regeringens opfattelse netop er udtryk for en detaljeringsgrad, der risikerer at gribe ind i medlemsstaternes ret til selv at tilrettelægge public service-virksomheden, sådan som denne ret er udtrykt i Amsterdam-protokollen, herunder retten til at definere public service-opgaverne, sådan som det er bekræftet i Retten i Første Instans' dom i TV 2-sagen.

Udviklingen på markedet

Afsnittet om udviklingen på markedet går meget detaljeret ind i at eksemplificere, hvilke typer af betalingstjenester der kan betragtes som public service, og hvilke der ikke kan. Transmission af populære programmer som betalingstjeneste eller publikums deltagelse i quizzer via et særligt dyrt telefonopkald betegnes som indlysende kommercielle tjenestere, som der ikke kan anvendes offentlige midler på.

Derudover er der elementer, som ikke stemmer overens med princippet om teknologisk neutralitet for så vidt angår on demand tjenester. Det forekommer ikke nødvendigt eller ønskeligt at skelne mellem lineære og ikke-lineære tjenester.

Det bør være tilstrækkeligt at kræve, at enhver tjeneste opfylder samfundets demokratiske, sociale og kulturelle behov, uanset om den er lineær eller ikke-lineær,

og om den er en betalingstjeneste eller ej. Heraf følger, at de konkrete eksempler på, hvad Kommissionen anser for at være indlysende kommercielle tjenester (pkt. 54), bør udgå.

Proceduregarantier

I forlængelse af ovenstående forekommer beskrivelsen af procedurerne for vurdering af nye tjenester og af markedet i forbindelse med introduktion af nye væsentlige tjenester unødigt detaljeret og omfattende (særlig pkt. 60-62). Efter beskrivelsen skal alle medlemsstater – store som små – udføre de samme omfattende og kostbare test, hvilket i mange tilfælde vil blive opfattet som en uforholdsmæssig stor byrde.

Regeringen finder det tvivlsomt, om Traktatens art. 86, stk. 2, og art. 87 giver Kommissionen adgang til at indføre en ex ante test som beskrevet i meddelelsesudkastet.

Det bør være et nationalt anliggende at opstille procedurer for de omtalte vurderinger, og Kommissionens meddelelse bør begrænses til at give overordnede retningslinjer. Hvis konkrete eksempler på procedurer skal inkluderes, bør de i højere grad være afbalancerede, så de afspejler medlemsstaternes forskellige ressourceniveauer, forudsætninger for public service-regulering og myndighedsstruktur.

Desuden lægges der i beskrivelsen – både her og flere andre steder i meddelelsen (f.eks. i pkt. 89) - stor vægt på det kommercielle markeds forhold. Derved lægges der op til, at hensynet til de kommercielle virksomheder bliver bestemmende for, hvilke tjenester public service-virksomheder kan finansiere med offentlige midler. Det stemmer ikke overens med medlemsstaternes ret til at tilrettelægge public service-virksomheden med respekt for opfyldelsen af samfundets demokratiske, sociale og kulturelle behov.

Mandat og tilsyn

Der synes i udkastet at være et krav (i pkt. 69) om, at tilsyn med en public service-virksomhed skal føres af et eksternt organ, der er uafhængigt af public service-selskabet, og som har beføjelser og midler til at føre regelmæssigt tilsyn og afgive hensigtsmæssige påbud – f.eks. bindende forpligtelser, sanktioner.

Af hensyn til medlemsstaternes forskellige institutionelle ordninger og traditioner finder regeringen, at formuleringerne i den nuværende meddelelse om tilsyn er tilstrækkelige, og at der ikke er behov for yderligere regulering på europæisk niveau.

Overkompensering

Regeringen byder det velkommen, at udkastet til en revideret meddelelse indeholder en bestemmelse, hvorefter der er mulighed for at holde reserver med henblik på finansiering af public service opgaver inden for en given periode. Det er imidlertid

tid regeringens vurdering, at den nærmere fastlæggelse af hvilke omstændigheder, der kan berettigede udsving i det enkelte år, er et nationalt anliggende.

Tilsvarende gælder fastlæggelsen af et eventuelt maksimum for størrelsen af udsvinget, der bedst kan træffes på grundlag af et kendskab til og en vurdering af den pågældende public service-virksomheds særlige forhold. Da hovedformålet med en sådan udsvingsmulighed er at give public service-virksomhederne øget fleksibilitet med hensyntagen til, om en given aktivitet finder sted det ene år eller det andet, ses der ikke at være grundlag for særlig øremærkning af anvendelsen af overførte overskud. Det gælder særligt, hvis aktiviteter og finansiering er fastlagt for en længere årrække – for eksempel i forbindelse med flerårige politiske aftaler.

Det skal påpeges, at den foreslåede grænse på 10 pct. af de årlige budgetterede udgifter vil have meget forskellig effekt alt efter størrelsen af public service-virksomheden. Udgifter – også til ordinære opgaver så som nyhedsproduktion og indkøb af programmer – er ikke nødvendigvis mindre for et lille lands public service-selskaber end for et stort lands, mens f.eks. licensindtægterne vil være betydeligt lavere.

Regeringen byder det desuden velkommen, at det præciseres, at kompensationsløbet kan omfatte ”en rimelig fortjeneste”. Størrelsen af en sådan fortjeneste bør i givet fald fastlægges nationalt. Desuden bør retten til fortjeneste også gælde for public service-virksomheder, der ikke skal give overskud til aktionærer. Det er vigtigt også for sådanne virksomheder at have en vis økonomisk fleksibilitet. Derved skabes der bl.a. et incitament for virksomhedens ledelse og medarbejdere til at realisere – ikke-forudsatte – effektiviseringsgevinster, der kan komme virksomheden og dermed seerne, lytterne og brugerne til gode.